

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **CET 21 spol. s r. o.**, se sídlem Praha 5, Kříženeckého náměstí 1078/5, zastoupena JUDr. Vladimírem Kroupou, advokátem se sídlem Zavadilova 1925/15, Praha 6, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované č.j. LOJ/2221/2010 ze dne 8. 6. 2010,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání č.j. LOJ/2221/2010 ze dne 8. 6. 2010, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10 640,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Vladimíra Kroupy, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované, kterým jí byla uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč za porušení ust. § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., odvysíláním obchodního sdělení RIMMEL, produkt Volume Flash Mousse (označení sponzora, mutace 1), dne 6. září 2008 v 08:50:56 hodina na programu Nova, které naplňuje definiční znaky reklamy a nebylo zřetelně zvukově, obrazově či zvukově-obrazově oddělené od ostatních částí vysílání. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná popis předmětného spotu, konstatovala, že předchozí rozhodnutí žalované v této věci bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze a s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedla, že vzhledem k dynamickému charakteru spotu a ke spojení obrazu krásné ženy, právě využívající řasenku RIMMEL London, vytváří dojem jedinečnosti použití, dále přívlastky jako „nová divoká řasenka“ jsou zejména pro mladé spotřebitelky velmi působivé. Rovněž tak slogan „divoká karta od Rimmel London – nová řasenka Volume Flash Mousse – get a London look“ je jednoznačně sloganem reklamním. Na základě vyhodnocení kritérií pro stanovení výše pokuty pak žalovaná uložila žalobkyni pokutu ve výši 50 000,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, dále že je nezákonné v důsledku nesprávného hodnocení věci a právního posouzení, dále že žalovaná při stanovení výše pokuty nepostupovala v souladu se zákonem a překročila meze správního uvážení a konečně že pokuta byla uložena po uplynutí jednoleté subjektivní prekluzivní lhůty a nebylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě všechny žalobní námítky odmítla.

Při jednání dne 27. 10. 2011 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupkyně žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se především zabýval otázkou tvrzené prekluze lhůty pro uložení pokuty.

Podle ust. § 61 odst. 1 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání pokutu Rada uloží do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Správní řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy Radě byl doručen záznam vyžádaný podle § 32 odst. 1 písm. l). Při ukládání pokut se postupuje podle správního řádu.

Pro počátek běhu jednorocní subjektivní lhůty je nutno stanovit okamžik, kdy se Rada dověděla o porušení povinnosti.

Soud dále vzal v úvahu nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 3. 2010, sp.zn. I. ÚS 947/09, v němž ústavní soud dospěl k závěru, že počátek lhůty pro uložení pokuty je

nutno počítat nikoliv od okamžiku, kdy se Rada pro rozhlasové a televizní vysílání začal poprvé zabývat skutečnostmi nasvědčujícími tomu, že byl porušen zákon, ale již od okamžiku, kdy se do dispozice Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, resp. jejího Úřadu poprvé dostala informace o takových skutečnostech. Byť se tento nálezný týká výkladu a aplikace zákona o regulaci reklamy, jeho závěry aplikovat i pro výklad ustanovení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, neboť jde o totožnou problematiku. Jestliže tedy Ústavní soud uzavřel, že počátek běhu prekluzivní subjektivní lhůty ve smyslu ustanovení § 8 odst. 5 zákona o regulaci reklamy je dán okamžikem vědomosti o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní předběžné právní zhodnocení, že došlo k porušení zákona jako takového, pak je na místě tuto zásadu použít i pro výklad a aplikaci ust. § 60 odst. 1 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

V projednávané věci je tedy pro stanovení počátku běhu prekluzivní lhůty jednoho roku podstatné nikoliv to, kdy bylo zahájeno řízení o možném porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ani kdy se na tom Rada usnesla, a ani to, kdy byla zpracována první analýza posuzovaného obchodního sdělení, ale kdy se do dispozice Rady pro rozhlasové a televizní vysílání dostala informace o odvysílání obchodním sdělení.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že prvním dokumentem, jenž se zabývá předmětným obchodním sdělením, je písemnost vypracovaná analytickým odborem pro zasedání Rady 2/poř.č. 27 ve dnech 20. a 21. ledna 2009, jejíž autorkou je paní Alena Skálová. Tato písemnost však není datována a ani z jejího obsahu nelze zjistit, ani kdy byla vypracována, ani kdy se informace o obchodním sdělení RIMMEL, produkt Volume Flash Mousse (sponzor pořadu, mutace 1) s premiérou 6. září 2008 v 08:50:56 hodin na programu Nova, dostal do dispozice Rady. Soud tedy v této věci vyšel ze skutečnosti, že předmětné sdělení bylo poprvé odvysíláno dne 6. září 2008, a Rada tedy mohla poprvé získat vědomost o něm dne 8. září 2008, tedy nejbližší pracovní den. Nebude-li zjištěn jiný údaj, bude nutno počítat běh prekluzivní lhůty právě od tohoto data, takže poslední den lhůty by pak připadl na 8. září 2009. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že původní rozhodnutí žalované v této věci bylo vydáno dne 2. června 2009, přičemž z evidenčních pomůcek Městského soudu v Praze soud zjistil, že žaloba proti němu byla podána dne 9. září 2009. Tímto okamžikem by došlo ke stavění předmětné lhůty podle ust. § 41 soudního řádu správního, avšak k tomu v projednávané věci nemohlo dojít, neboť běh lhůty o dne dříve skončil; podání žaloby tedy již nemělo žádný vliv na běh lhůty. Jestliže Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 6 Ca 257/2009-41 ze dne 28. 1. 2010 toto původní rozhodnutí zrušil, stalo se tak již po uplynutí subjektivní prekluzivní lhůty a nové rozhodnutí ve věci již nebylo možno vydat.

Pokud proto za tohoto stavu věci žalovaná vydal dne 8. 6. 2010 nové rozhodnutí, č.j. LOJ/2221/2010, stalo se tak již po uplynutí subjektivní prekluzivní lhůty 1 roku podle ust. § 60 odst. 1 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, a tedy v rozporu se zákonem.

Městský soud v Praze proto napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního vrátil žalované k dalšímu řízení, v němž žalovaná správní řízení zastaví.

Vzhledem k důvodu, pro který soud napadené rozhodnutí zrušil, se pak již nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť by to bylo nadbytečné.

Výrok o nákladech je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč jednak z odměny advokátovi za tři úkony právní služby po 2100,- Kč a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšených o sazbu daně z přidané hodnoty; náhradu v celkové výši 10640,- Kč je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Vladimíra Kroupy, advokáta.

P o u č e n í: proti tomuto rozsudku je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 27. října 2011

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu